ΜΙΝΙ ΕΛΚΥΘΡΟ ΑΠΟ ΠΛΑΣΤΙΚΟ

Ζυγίζει σκάρτα δύο κιλά, στὸ μῆκος εἶναι μόλις μισὸ μέτρο καὶ ἡ τιμὴ του εἶναι ἐπίσης μικρή. Λογαριασμένο στὴ γενέτειρά του τὴ Γερμανία, δὲν κοστίζει περισσότερο ἀπὸ 40 μάρκα. Πρόκειται γιὰ τὸ νέο μίνι ἔλκυθρο, χαρὰ τῶν μικρῶν καὶ κέφι τῶν μεγάλων, στὶς χειμωνιάτικες, γιορτινισμένες βουνοπλαγιές. Εἶναι βέβαια πλαστικό, διαθέτει ὅμως ἕνα πρωτότυπο τιμόνι, ποὺ μ' ἀνάλογο χειρισμὸ μετατρέπεται καὶ σὲ φρένο.

...ο πρόεδρος Κάρτερ ἀντιγράφει ...ην πολιτική τοῦ Κίσσινγκερ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 4ης ΣΕΛΙΔΟΣ

...νο οἱ κίνδυνοι ἐξ Ἀνατο-... Ἀρμόδιοι παράγοντες τοῦ ...ΤΟ καὶ ἀπεσταλμένοι τῆς ...ογκτων ἀπὸ διάφορες ἰδιό-... στρατιωτικῶν ἐμπειρογνώ-...ν διασκορπίζονται στὰ τέσ-...ρα σημεῖα τοῦ ὁρίζοντα στὴν ...ωση καὶ καλλιεργοῦν ἔντε-... τὴν ἐντύπωση ὅτι πάνω ἀπ' ... προέχει ἡ ἀρραγὴς ἑνότητα ...δυτικοῦ κόσμου γιὰ νὰ ἀντι-...πιοθεῖ ἀποτελεσματικὰ ἡ ἀ-...ή τῶν Ἀνατολικῶν.

...ο στρατηγὸς Χαίηγκ, σὰν ...ν ἁρμόδιος γιὰ τὰ θέματα ...Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας, δι-...νει προσωπικὰ τὴν ἐνορχη-...μένη ἐκστρατεία ποὺ ταυτί-... — κατὰ σύμπτωση; — μὲ ...ἐξωτερική πολιτική τῶν Ἡ-...νων Πολιτειῶν. Ἡ «συμπυ-...μένη δικαιολογία» γιὰ τὴν ...ση κάθε μεταβολῆς τῆς ση-...νῆς πολιτικῆς ἰσορροπίας ...Εὐρώπη εἶναι: Ἡ Δύση σὲ ...μένους τομεῖς εἶναι μὲν τε-...λογικὰ ἀνώτερη ἀπὸ τὴν Ἀνα-..., ἀλλὰ ἡ ὑπεροχὴ αὐτὴ σβή-...βαθμηδόν. Οἱ δυτικὲς δημο-...κρατίες ἀντιμετωπίζουν, τώρα ...κίνδυνο τῆς ἐσωτερικῆς. ...ψης. Ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ ...τέρου Παγκοσμίου Πολέμου ...ρώπη συνήθισε νὰ ἀντιμε-...τωπίζει ὁποιαδήποτε περίπτωση ...γούσης ἀνάγκης», μὲ τὴν ...τασία τῶν Ἡνωμένων Πολι-...ν. Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ ἐποχὴ περ-... καὶ οἱ εὐρωπαϊκὲς χῶρες ... περισσότερο ἐκτεθειμένες ...ς κινδύνους τῶν «ἐκτάκτων ...τάσεων». Ἡ παρουσία τῶν ...ινιστῶν στὶς κυβερνήσεις ...παϊκῶν κρατῶν, σημαίνει ...ς τῶν ἄλλων ὅτι θὰ μπο-... νὰ μαθαίνουν ἀμέσως τὰ ...πικά τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμα-...

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΗ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ:

...τὴ διάρκεια τῆς τελευταίας ...ετίας, τόσο στὴν Εὐρώπη ...ὅλλες ἠπείρους, ἀλλὰ ὅσο ...πὸ τὸ ἐσωτερικὸ τῶν Ἡνωμέ-...ν Πολιτειῶν, δὲν ἔπαψε νὰ ...ντιμωνέται ἡ ἔκφραση—μομ-... ὅτι ὁ ρόλος τῆς Οὐάσιγκτων ...ς διεθνεῖς ὑποθέσεις γενικὰ ... εἰδικότερα στὶς ὑποθέσεις ...ου τρίτου κόσμου, εἶναι «αὐτο-...ατορική», δηλαδὴ ἰμπεριαλιστι-...ή. Ἕνας Ἀμερικανὸς καθηγη-..., ὁ Πζέρομ Σλέητερ, ποὺ ...δίασκει πολιτικὲς ἐπιστῆμες ...ο πανεπιστήμιο τοῦ Μπούφα-... στὴ Νέα Ὑόρκη παρατηρεῖ ...τικά:

«Οἱ ριζοσπάστες ἐδῶ στὴν ...ερική καὶ ἐκεῖνοι ποὺ δὲν θέ-... τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ...πιδὰ δύναμη» στὸν ὑπόλοι-...κόσμο, ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ Ἀ-...ή ὑποδύθηκε ἀπὸ τὰ πρῶτα ...νια τῆς δεκαετίας τοῦ '50, ...μὲ ἀσκόπιμη καὶ γενικὰ πετυ-...μένη προσπάθεια νὰ θέσει τὴν ...μένη κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχό ...ς. Τὸ πρόσχημα ὅτι ἤθελε ...ν ἐγκρατήσει τὸν κομμουνισμὸ ...ν ἐκτατισμό.

Ο κύριος στόχος τῆς ἀμερι-κανικῆς κυριαρχίας στὸν κόσμο χαρακτηρίζεται ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἐπικριτὲς σὰν οἰκονομικός, δηλαδὴ ὅτι ἀπέβλεπε στὴν ἐξασφάλιση φθηνῶν πρώτων ὑλῶν, γιὰ τὴν ἀμερικανικὴ βιομηχανία, ἱκανοποιητικὰ ἀγορῶν γιὰ τὰ προϊόντα της καὶ μεγάλων εὐκαιριῶν γιὰ ἐπενδύσεις ἀμερικανικῶν κεφαλαίων. Μὲ αὐτὰ τὰ δεδομένα καὶ χρησιμοποιώντας, κατὰ τοὺς ἐπικριτὲς, τὰ τεράστια οἰκονομικὰ μέσα ἡ Ἀμερικὴ ἔκανε ὅ,τι μποροῦσε γιὰ νὰ κρατήσει τὸν κόσμο συντηρητικὸ καπιταλιστικὸ καὶ σὲ κατάσταση δουλείας.

«Νομίζω, ὅτι εἶναι ὑπερβολικοί, γιατὶ μὲ ἁπλὰ λόγια, ἂν μετὰ τὸν πόλεμο δὲν ἀναλάμβανε ἡ Ἀμερικὴ μὲ τὰ ἀλλεπάλληλα προγράμματα βοηθείας νὰ στηρίξει τὶς οἰκονομίες τῶν χωρῶν τῆς Δύσης τοῦ τρίτου κόσμου καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, ὁ κόσμος θὰ ἦταν σὲ πολὺ δύσκολη θέση καὶ ἴσως σὲ πολὺ χειρότερη μοῖρα ἀπὸ τὴν σημερινή».

Ὁ Ἀμερικανὸς καθηγητὴς ἀρνεῖται ὅτι οἱ χῶρες τοῦ τρίτου κόσμου ἔχουν «δεθεῖ χειροπόδαρα» ἀπὸ τὴν πολιτικὴ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ὅτι ἔχουν «καταδικαστεῖ νὰ ἀποτελοῦν τὴν περιφέρεια τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος καὶ κρατιοῦνται σκόπιμα σὲ κατάσταση ὑπανάπτυξης καὶ φτώχειας». Ἀρνεῖται ἐπίσης ὅτι «οἱ δυσεσε ἐπεν-δύσεις ποὺ πραγματοποιοῦν στὸν τρίτο κόσμο οἱ πολυεθνικὲς ἑταιρεῖες μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἐκμετάλλευση» καὶ προσθέτει ὅτι ἄλλοι μελετητὲς «ἔχουν τὴ γνώμη ὅτι οἱ ξένες ἐπενδύσεις προσφέρουν πολλὰ πλεονεκτήματα στὶς ἀναπτυσσόμενες χώρες». Ἀκόμη, ὁ Ἀμερικανὸς καθηγητὴς ὑπερασπίζεται τὶς ἐξωτερικῆς βοήθειας ποὺ πολλοὶ ἐπικριτὲς τῆς ἀμερικανικῆς πολιτικῆς χαρακτηρίζουν σὰν «ἕνα ἀκόμη μέσο γιὰ τὴν ἄσκηση ἐλέγχου καὶ τὴν ἐκμετάλλευση τῶν ἀναπτυσσομένων χωρῶν».

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΙΕΣΗ

Ἡ οἰκονομικὴ βοήθεια ὁδηγεῖ καὶ στὴν πολιτικὴ πίεση. Αὐτὸ τὸ «δόγμα» ποὺ ἐφαρμόζει ἀπὸ πολλὲς δεκαετίες ἡ Οὐάσιγκτων μέσω ποικίλων προγραμμάτων καὶ πολυδαίδαλων μεθοδεύσεων, δὲν τὸ ἀρνεῖται ὁ καθηγητὴς Σλέητερ, ὁ ὁποῖος ὅμως ἀρνεῖται ὅτι αὐτὴ ἡ «πολιτικὴ πίεση» ποὺ ὄντως ἀσκεῖται ἀπὸ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ θέσει τὶς χῶρες ποὺ δέχονται αὐτὴ τὴν «πίεση» ὑπὸ τὸν ἔλεγχο τῆς Οὐάσιγκτων.

Καὶ γιὰ νὰ στηρίξει τὰ ἐπιχειρήματά του ὁ Ἀμερικανὸς καθηγητὴς ἀναφέρει ὅτι στὰ τελευταῖα 10 χρόνια ἡ Ἀμερικὴ ἀνάπτυξε ἕνα κῦμα ἐθνικοποιήσεων ἀμερικανικῶν ἑταιριῶν σ' ὅλο τὸν κόσμο, πρᾶγμα ποὺ ἀποδείχνει — κατὰ τὴν ἄποψή του — ὅτι οἱ χῶρες δὲν ἔχουν τεθεῖ ὑπὸ ἔλεγχο. Ἀναφέρει ἀκόμη ὅτι σὲ χῶρες τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς, ἡ ἀμερικανικὴ ἐπιρροὴ εἶναι πολὺ περιορισμένη, πρᾶγμα ποὺ γίνεται φανερὸ ὁλοένα καὶ περισσότερο. Καὶ καταλήγει μὲ τὴ διαπίστωση ὅτι:

«Οἱ ἐπιθέσεις ἐνάντια στὸν ἀμερικανικὸ «ἰμπεριαλισμὸ» θὰ συνεχισθοῦν, ὀσοδήποτε ἀνακριβεῖς ἢ παραπλανητικὲς κι' ἂν εἶναι. Τοῦτο θὰ συμβεῖ γιὰ δυὸ λόγους. Ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ τὸ σκιάχτρο τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ προσφέρει ἕνα βολικὸ μῦθο μὲ τὸν ὁποῖο μπορεῖ ν' ἀποσπασθεῖ ἡ προσοχὴ τῆς κοινῆς γνώμης, ἀπὸ τὰ μεγάλα ἐσωτερικὰ προβλήματα τῶν χωρῶν της. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, ἡ ἀνισότητα στὴν κατανομὴ ἰσχύος ἀνάμεσα στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ τὶς ἀναπτυσσόμενες χῶρες, ἔχει γίνει στόχος σφοδρῶν ἐπικρίσεων σὲ πολλὲς κοινωνίες τοῦ βιομηχανικὰ ἀνεπτυγμένου κόσμου. Ἔτσι, μέχρι νὰ ἐπέλθει πλήρης ἐξισορρόπηση στὶς σχέσεις Ἡνωμένων Πολιτειῶν — ἀναπτυσσομένων χωρῶν, οἱ κατηγορίες ἐναντίον τῆς Οὐάσιγκτων θὰ συνεχισθοῦν μὲ ἀμείωτη σφοδρότητα».

Ο ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ «ΔΥΣΚΟΛΟΣ»

Ἡ ἀμερικανικὴ διπλωματία χρειάζεται ἀναπροσαρμογή. Αὐτὸ τὸ ἐπισημαίνουν κορυφαῖοι Ἀμερικανοὶ πολιτικοὶ σχολιαστές, διπλωμάτες, ἄνθρωποι, ποὺ μποροῦν νὰ διακρίνουν τὶς βαθειὲς ἀλλαγὲς ποὺ συντελοῦνται σ' ὅλον τὸν κόσμο. Τὴ στιγμή, ποὺ ἡ Μόσχα διαφοροποιεῖ ἔστω καὶ στὰ περιορισμένα πλαίσια τῶν δογματικῶν θέσεών της, τὴ διπλωματία της μὲ τὶς Δυτικὲς χῶρες — ἀλλὰ καὶ μὲ τὶς Ἀνατολικὲς, δίνοντας προσοχὴ στὴν «αὐτοτέλεια» τῶν ἐνεργειῶν τους — εἶναι τὸ λιγότερο ἀναχρονιστικὸ νὰ ἐπιμένει ἡ ἀμερικανικὴ διπλωματία νὰ ἀκολουθεῖ τὴν γραμμὴ παλαιότερων ἐποχῶν, ποὺ πέρασαν ἀνεπιστρεπτί. Ὁ εὐρωπαϊκὸς χῶρος εἶναι πολὺ δύσκολο γιὰ τὴν ἀμερικανικὴ ἐξωτερικὴ πολιτική. Ἡ ντέφοτο «προστασία» ἔχει λήξει ἀπὸ καιρὸ καὶ ἡ ΕΟΚ, τὸ ὅραμα τῆς ἑνωμένης Εὐρώπης, ἡ τάση ἀνεξαρτητοποιήσεως ἀπὸ τὶς «συμμαχίες» τέλος ἡ στροφὴ πρὸς τὸν σοσιαλισμό, εἶναι σημεῖα, ποὺ θὰ πρέπει νὰ ὠθήσουν τὴν ἀμερικανικὴ διπλωματία σὲ νέες φόρμες καὶ νέες διεξόδους. Τὸ ἰμπεριαλιστικὸ πνεῦμα μὲ τὸ ὁποῖο ἔζησε τὸ ἀμερικανικὸ ἔθνος ἐπὶ δεκαετίες, ἔσβησε

Αὐτὲς εἶναι ἀπόψεις ποὺ ὑποστηρίζουν ὄχι μόνο Εὐρωπαῖοι ἀλλὰ καὶ Ἀμερικανοὶ πολιτικοί, στρατιωτικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ ἐμπειρογνώμονες. Ἡ δυνατότητα τῆς λίγο—πολὺ ἀπομονωμένης ἐθνικῆς ἐπιβίωσης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν μὲ παράλληλη κυριαρχία σὲ χῶρες ἀπομακρυσμένες σὰν «ἀποικίες» τρόπον τινὰ δὲν προσφέρεται πιά. Καὶ οὔτε ὑπάρχει ἡ ἐκ τῶν πραγμάτων δυνατότητα νὰ ἐκβιαστοῦν οἱ εὐρωπαϊκὲς χῶρες νὰ ἀκολουθήσουν τὶς ὑποδείξεις καὶ ἐπιθυμίες τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ Λευκοῦ Οἴκου. Ἂν στὴν Ἰταλία π.χ. ὡριμάσει ὁ καιρὸς γιὰ ἄμεση συμμετοχὴ τῶν κομμουνιστῶν στὴν κυβέρνηση, ἡ Ἀμερικὴ δὲν θὰ μπορέσει νὰ κάνει τίποτε ἀπολύτως.

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Τζώρτζ Οὐάσιγκτων εἶχε ἐπισημανθεῖ ἡ ἀνάγκη — λόγω καὶ τῆς γεωγραφικῆς «ἀπομόνωσης» τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν — τῆς ἀπομονωμένης ἐθνικῆς ἐπιβίωσης, ἐνῶ παράλληλα γινόταν λόγος γιὰ τοὺς κινδύνους ποὺ ἔκρυβε κάθε «μόνιμη συμμαχία» μὲ ὁποιαδήποτε περιοχὴ τοῦ κόσμου. Μετά, ὅμως τὸν δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο τὰ κράτη παντοῦ δὲν μποροῦν νὰ ζήσουν ἀπομονωμένα. Ἔχουμε φτάσει σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ἀναπόδραστη καὶ σύνθετη ἀλληλεξάρτηση. Οἱ πολιτικὲς καὶ οἰκονομικὲς ἐξελίξεις σὲ μιὰ χώρα, μποροῦν νὰ ἐπηρεάσουν ἄλλες ποὺ βρίσκονται πάρα πολὺ μακρυά. Τὰ πυρηνικὰ ὅπλα ἀπειλοῦν ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἀπανταχοῦ τῆς γῆς. Αὐτὴ λοιπὸν ἡ ἀλληλεξάρτηση προσφέρει τὸ κίνητρο τῆς συνεργασίας. Ἀλλὰ συνεργασία σὲ «ἰμπεριαλιστικὴ» βάση δὲν γίνεται στὴν ἐποχή μας. Οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ἡ «προστάτις δύναμις» τοῦ δυτικοῦ κόσμου, ὀφείλουν νὰ προσαρμοστοῦν στὸ γενικὸ πνεῦμα τῶν καιρῶν. Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτική τους, ἡ διπλωματία τους, χρειάζεται «ἀναγέννηση».

...ρετανικῆς κατασκευῆς ...υτοτελὴς ἠλεκτρονικὸς ...θυγραμμιστὴς τροχῶν

...ΝΔΙΝΟ. Ἠλεκτρονικὸς μη-...μὸς εὐθυγραμμίσεως τρο-...ῶν ἀπὸ τὴν Βρετανία εἶναι δυ-...νὰ ἐγκατασταθεῖ σὲ λιγό-...ερα ἀπὸ δέκα λεπτὰ γιὰ τὴν ἐ-...πίλαιση ἑνὸς πλήρους ἐλέγ-...χου τῆς εὐθυντήριας γεωμετρί-...ας περιλαμβανομένης τῆς κυρ-...τώσης, τῆς φυγῆς, τῆς κλίσε-...ως τῆς ἀποκλίσεως πρὸς τὰ ἔ-...ω τῆς στροφὲς καὶ τῆς ἀποκλί-...σεως τῆς κεντρικῆς περόνης. Ὁ ...θυγραμμιστὴς Τύπου 2000 τῆς ...Ἑταιρείας Τράνσπορτ Ἐκουίπ-...μεντ Λτὸ τοῦ Ντάβεντρυ ἀποτε-...λεῖται ἀπὸ δύο τροχούς, δύο πε-...ριφερόμενες πλάκες κι' ἕνα ...ἀπὸ πίνακα μὲ πλῆκτρα χει-...ρισμοῦ, ὅπως καὶ ἀπὸ μιὰ με-...τάλλικα. Ἕνας κινούμε-...νος δείκτης προσφέρει τὰ ἀποτε-...λέσματα πάνω στὸ πίνακα. Ὁ ...εὐθυγραμμιστὴς δὲν χρη-...σιμοποιεῖται τοποθετεῖται πάνω ...σὲ ἕνα ἔδαφος. Σύμβολα ἀπεικονίσε-...ων διαφόρων παραμέτρων ἐ-...κείνου ποὺ παρέχουν τὴν δυνατό-...τητα χρησιμοποιήσεως τοῦ ὀρ-...γάνου ὁποιουδήποτε στὸν κόσμο. ...Ἐπειδὴ δὲ ὁ εὐθυγραμμιστὴς ...ἐκείνος εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμο-...ποιεῖται σὲ ὁποιαδήποτε ἐπίπεδη ἐπιφάνεια, γι' αὐτὸ δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἀκριβὰ πλαίσια εὐθυγραμμίσεως τῶν τροχῶν. Μὲ αὐτὸ τὸ μηχανισμὸ εἶναι δυνατὸ νὰ ἐλέγχονται αὐτοκίνητα καὶ ἐλαφρὰ φορτηγὰ ὀχήματα μὲ τροχοὺς ἀπὸ 255—410 χιλοστ. σὲ διάμετρο. Προσφέρεται ἐπίσης μέσο γιὰ τὸν ἔλεγχο τῆς εὐθυγραμμίσεως τῶν προσθίων τροχῶν μὲ τοὺς πρόσθιους.

Ὁ μηχανισμὸς τοῦ εὐθυγραμμιστοῦ λειτουργεῖ μὲ ἠλεκτρικὴ εὐπαθειομέτρηση στὴ συμπεριφορὰ τῶν τεσσάρων ἀλληλοσυνδεδεμένων ὑγρῶν μορφοτροπέων, ποὺ εἶναι τοποθετημένοι μέσα στὸν καθένα ἀπὸ τοὺς δύο τροχούς. Οἱ ἀλλαγὲς αὐτὲς προκαλοῦνται ἀποκλίνοντας τοὺς τροχοὺς μὲ τρόπο ὥστε ἡ ἠλεκτρικὴ ἰσχὺς στὶς ἐξόδους νὰ ἀντισταθμίζεται αὐτόματα στὴν κατάσταση τοῦ ἀρχικοῦ μηδενισμοῦ. Τὸ ἀποτέλεσμα προβάλλεται σὰν ἀκριβὴς μέτρηση τῆς γωνιακῆς ἀλλαγῆς στὸ μετρητὴ χειρός, χωρὶς νὰ ὑπάρχει ἀνάγκη γιὰ καθρέφτες ἢ στάθμες οἰνοπνεύματος.

ΟΙ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Τὸ ψήφισμα τῆς πανεργατικῆς συγκεντρώσεως τῆς Πρωτομαγιᾶς

ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΓΕΝΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Τὸ ψήφισμα ποὺ ἐνέκρινε ἡ χθεσινὴ πανεργατικὴ συγκέντρωση τῆς Πρωτομαγιᾶς 1978 ἔχει ὡς ἑξῆς:

Οἱ ἐργατοϋπάλληλοι τῆς Πάτρας συγκεντρωθέντες στὴν πλατεῖα Ὄλγας σήμερα (χθὲς) τὴν 4η τοῦ Μάη 1978 γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τῆς Ἐργατικῆς Πρωτομαγιᾶς, συσπειρωμένοι κάτω ἀπὸ τὰ ἀγωνιστικὰ λάβαρα τῶν Τοπικῶν Σωματειακῶν Ὀργανώσεων, τοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Πάτρας καὶ τῆς Γ.Σ.Ε.Ε.

ΨΗΦΙΖΟΥΝ:

ΤΙΜΟΥΝ τὴν μνήμη τῶν πρωτοπόρων καὶ προταγωνιστῶν τῆς συνδικαλιστικῆς ἰδέας, τῶν ἡρώων καὶ μαρτύρων τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξης ποὺ μὲ τὴν αὐτοθυσία τους ἐθεμελίωσαν τὰ κοινωνικὰ καὶ συνδικαλιστικὰ μας δικαιώματα.

ΔΙΑΔΗΛΩΝΟΥΝ τὴν στερεὰ ἀπόφασή τους νὰ παραμείνουν ἄγρυπνοι φρουροὶ τῆς Δημοκρατικῆς ὁμαλότητας καὶ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, προτάσσοντες τὴν ἰσχὺ τῶν συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων, τεῖχος ἀδιαπέραστο σὲ κάθε κίνδυνο μὴ ἐπιτρέποντας ἄλλη ἐκτροπὴ στὴ χώρα μας.

ΘΕΩΡΟΥΝ χρέος τιμῆς, τὴν ἐνεργὸ συμμετοχὴ στὸν Πανεθνικὸ ἀγῶνα διὰ τὴν ἀπόδοση δικαιοσύνης στὴ μαρτυρικὴ Κύπρο. Γιὰ τὴν ἀπομάκρυνση τῶν ὀρδῶν τῶν κατακτητῶν καὶ τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ἀποφάσεων τῆς Γενικῆς Συνέλευσης τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας γιὰ τὴν Κύπρο καὶ τὴν ἀποκρουση τῶν ἰμπεριαλιστικῶν σχεδίων στὸ Αἰγαῖον.

ΑΠΕΥΘΥΝΟΥΝ θερμὸ ἀγωνιστικὸ χαιρετισμὸ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς τῆς Κύπρου τοὺς Ἕλληνες ἐργάτες ποὺ ἀπασχολοῦνται σὲ ξένες χῶρες, πρὸς ὅλους τοὺς ἐργαζόμενους τῆς Πατρίδας μας καὶ ὅλου τοῦ κόσμου.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΥΝ ὡς ἄστοχη καὶ ἄκαιρη τὴν ἀπόφαση τοῦ Προέδρου Κάρτερ νὰ ζητήσει ἀπὸ τὸ Κογκρέσσο τὴν ἄρση τοῦ ΕΜΠΑΡΓΚΟ.

ΑΞΙΟΥΝ ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση ἀδέσμευτη ἐξωτερικὴ πολιτικὴ ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, εἰρήνης καὶ φιλίας μὲ ὅλους τοὺς λαούς.

ΔΙΑΤΡΑΝΟΝΟΥΝ τὴ θέλησή τους, νὰ πυκνώσουν τὶς γραμμὲς τῶν τοπικῶν συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων. Νὰ καταστήσουν τὸ Ἐργατοϋπαλληλικὸ Κέντρο τῆς Πάτρας αὐτοδύναμο, μαζικὸ καὶ δυνατό, ἱκανὸ ν' ἀνταποκριθεῖ στὰ ἱστορικά του συνδικαλιστικὰ καὶ ταξικὰ καθήκοντα.

ΔΙΑΠΙΣΤΩΝΟΥΝ ὅτι ἡ ἐργατικὴ τάξη τῆς περιοχῆς μας ἔχει πολλὰ καὶ καυτὰ προβλήματα ἄλυτα γεγονὸς ποὺ φανερώνει ἐγκατάλειψη καὶ ἀστοργία ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐνθαρρύνεται ἡ ἐργοδοσία ἡ ὁποία ἐκμεταλλεύεται προκλητικότατα τὴν τάξη μας ποὺ ἀγωνίζεται καθημερινῶς γιὰ τὴ βελτίωση τῆς θέσης της. Ἡ ἀλματώδης αὔξηση στὰ εἴδη εὐρείας κατανάλωσης καὶ πρώτης ἀνάγκης ἔχει ἐξανεμίσει τὸ ἐργατικὸ εἰσόδημα σὲ ἐπίπεδα πραγματικὰ ἀπαράδεκτα γιὰ τὸν σημερινὸ ἄνθρωπο.

Τὸ ντόπιο καὶ ξένο μονοπωλιακὸ κεφάλαιο ἔχει μείνει ἀσύδοτο καὶ πιέζει τὴν τάξη μας γιὰ περισσότερα κέρδη πρᾶγμα ποὺ σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν αὔξηση τοῦ τιμαρίθμου ἔχει φέρει τὴν τάξη μας σὲ κατάσταση ἀπόγνωσης. Ἡ συνδυασμένη οἰκονομικὴ ἐπίθεση οἱ συνδικαλιστικὲς διώξεις, ἡ τρομοκρατία γιὰ διασπαση τῆς τάξης μας σὰν στόχο ἔχουν νὰ τὴν ὑποδουλώσουν καὶ νὰ τὴν ὑποτάξουν οἱ ἐκμεταλλευτές μας.

Στὶς ἐνέργειες αὐτὲς τὸ μονοπωλιακὸ κεφάλαιο ξένο καὶ ντόπιο ἐνθαρρύνεται καὶ ἐνισχύεται ἀπὸ τὴν κυβερνητικὴ πολιτικὴ ἡ ὁποία δείχνει ἀτολμία καὶ δὲν παίρνει, παρὰ τὶς διακηρύξεις της, θετικὰ καὶ δραστικὰ μέτρα προστασίας καὶ ὑπεράσπισης τῆς τάξης μας ἀπὸ αὐτὲς τὶς ἐπιθέσεις. Ἀντίθετα μὲ τὸ Ν. 330)76 οὐσιαστικὰ ἀπαγορεύει ἔντεχνα καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἀπεργίας.

ΖΗΤΟΥΝ:

Τὴν ἱκανοποίηση τῶν δικαίων ἀξιώσεων τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξης κυριώτερα τῶν ὁποίων εἶναι:

1. —Ἡ καθιέρωση αὐτόματης τιμαριθμικῆς ἀναπροσαρμογῆς μισθῶν ἡμερομισθίων καὶ συντάξεων μὲ βάση τὴν ἀκρίβεια τῆς ζωῆς καὶ αὔξηση τοῦ Ἐθνικοῦ σισοδήματος.

2. —Ἡ καθιέρωση ἑβδομάδας 5 ἐργασίμων ἡμερῶν καὶ 40 ὡρῶν καὶ ἡ νομικὴ κατοχύρωση γιὰ 6ωρη ἐργασία στοὺς μαθητὰς καὶ σπουδαστές.

3. —Ἡ λήψη ριζικῶν μέτρων κατὰ τῆς ἀκρίβειας καὶ ἔλεγχο στὰ ὑπερ—κέρδη καὶ τὶς τιμές, τὴν πάταξη τῆς αἰσχροκέρδειας καὶ νοθείας γιὰ τὴ διασφάλιση τῆς ἀγοραστικῆς δύναμης τῶν μισθῶν—ἡμερομισθίων.

4. —Ἡ ἀναγνώριση τοῦ κοινωνικοῦ χαρακτήρα τῆς μητρότητας. Ἡ μεγαλύτερη προστασία τῶν ἐργαζομένων γυναικῶν καὶ ἡ ἴση ἀμοιβὴ γιὰ ἴση δουλειὰ στὶς γυναῖκες. Ἡ συνταξιοδότηση τῶν γυναικῶν στὰ 20 χρόνια δουλειᾶς.

5. —Ἡ ἐξυγίανση καὶ ὁ ἐκσυγχρονισμὸς τῆς Κοινωνικῆς Ἀσφάλισης εἰδικώτερα. Ἡ οὐσιαστικὴ βελτίωση τῆς ἰατροφαρμακευτικῆς καὶ νοσοκομειακῆς περίθαλψης ἀπὸ τὸ ΙΚΑ. Ἡ καθιέρωση τῆς 35ετίας γιὰ τὴν ἀπονομὴ σύνταξης ἀπὸ τὸ ΙΚΑ ἀνεξάρτητα ἀπὸ ὅριο ἡλικίας καὶ 30ετίας γιὰ τοὺς ὑπαγόμενους στὸν Κανονισμὸ Βαρέων καὶ Ἀνθυγιεινῶν ἐπαγγελμάτων καὶ τὶς γυναῖκες. Ἡ χορήγηση ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος εἰς τοὺς ἐξερχόμενους συνταξιούχους τοῦ ΙΚΑ. Ἡ ἄμεσος εἴσπραξη τῶν καθυστερημένων εἰσφορῶν πρὸς τὸ ΙΚΑ. Ἡ μεγαλύτερη Κρατικὴ ἐπιχορήγηση στὸ ΙΚΑ καὶ ὁ καθορισμὸς κατώτατης σύνταξης στὸ 80% τῶν κατωτάτων μεροκαμάτων.

6. —Ἡ ριζικὴ ἀναμόρφωση τῶν Ν. 330)76 καὶ 32η)55, ἡ κατάργηση τῶν ἀντεργατικῶν Νόμων καὶ ἡ ἐπικύρωση τῆς 135 Διεθνοῦς Σύμβασης καὶ ἄλλων Διεθνῶν Συμβάσεων.

7. —Ἡ ἀποτελεσματικὴ καὶ οὐσιαστικὴ ἀντιμετώπιση τῶν ἀπολύσεων καὶ ἡ λήψη μέτρων προστασίας γιὰ τὶς συνδικαλιστικὲς ἐλευθερίες μὲ ἀνάλογη προστασία γιὰ ὅλα τὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἀνεξάρτητα ἀριθμοῦ μελῶν τῶν Ὀργανώσεων.

8. —Ἡ νομικὴ κατοχύρωση καὶ παραδειγματικὴ τιμωρία τῶν ἐργοδοτῶν ποὺ δὲν λαμβάνουν τὰ ἀπαραίτητα καὶ ἀναγκαῖα μέτρα ἀσφαλείας γιὰ τὴ προστασία τῶν ἐργαζομένων ἀπὸ τὰ ἐργατικὰ ἀτυχήματα καὶ τὶς ἐπαγγελματικὲς ἀσθένειες.

9. —Ἡ ἐπέκταση τῶν προστατευτικῶν διατάξεων τοῦ Ν. 2112)20 καὶ στοὺς ἐργατοτεχνίτας ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀποζημίωση.

10. —Ἡ ὑπαγωγὴ ὅλων τῶν ἐργαζομένων εἰς βιομηχανίας καὶ βιοτεχνίας εἰς τὰ βαρέα καὶ ἀνθυγιεινὰ ἐπαγγέλματα τοῦ ΙΚΑ.

11. —Ἡ ἐκπροσώπηση τῶν ἐργαζόμενων κατὰ πλειοψηφία σὲ ὅλα τὰ ἀσφαλιστικὰ καὶ ἐπικουρικὰ Ταμεῖα καὶ ἰδιαίτερα τοῦ ΙΚΑ.

12. —Ἡ καθολίκευση τῆς Ἐπικουρικῆς ἀσφάλισης γιὰ τοὺς ἐργατοϋπάλληλους ὁλοκλήρου τῆς χώρας.

13. —Ἡ ἀναγνώριση ἀὰν συνταξίμου τοῦ χρόνου τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, τοῦ χρόνου ἐπιδοτήσεως ἀνεργίας καὶ ἀσθενείας.

14. —Ἡ γενίκευση τοῦ ἐπιδόματος πολυετοῦς ὑπηρεσίας μὲ τὴν μορφὴ τῶν τριετιῶν σὲ ὅλους τοὺς ἐργατοτεχνίτας.

15. —Ἡ κατάργηση τῆς πολυθεσίας.

16. —Ἡ δημιουργία νέων βρεφοκομικῶν καὶ παιδοκομικῶν σταθμῶν.

17. —Ἡ συμμετοχὴ τῶν ἐργαζόμενων στὰ Συμβούλια τῶν Κρατικῶν καὶ ἡμικρατικῶν ἐπιχειρήσεων, ὡς καὶ τῶν Α.Ε. καὶ μεγάλων ἐπιχειρήσεων.

18. —Ἡ καθιέρωση μειωμένου ἐργατικοῦ εἰσιτηρίου εἰς τὰς Ἀστικὰς Συγκοινωνίας.

19. —Ἡ κατάργηση τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ